

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 203.

67de Møde.

Lørdagen den 25de Mai.

(Fortf.)

Krabbe: Da den ærede Ordfører har erklæret, at Udvalget vil være villigt til at tage det Forslag, der er fremsat til 2den Paragraphs 2det Afsnit, tilbage, saa er det kun saa Bemærkninger, jeg har at fremsætte til det Forslag, jeg har tilladt mig at stille. Det forekommer mig nemlig, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at lade Qvarteerværternes Forpligtelse til at overlade de hos dem indquarterede Officerer Brugen af deres Kjøkken og Koge-Apparater være betinget af, at Naturalforpleining finder Sted ved directe militair Foranstaltning, da Qvarteererne, navnlig paa Landet, ofte kunne være af den Bestaaffenhed, at de Indquarterede med god Grund kunne fortrække selv at gjøre Indkjøb og sørge for deres Bespisning. At Værterne nu i saa Fald skulde være berettigede til at nægte dem Afbenyttelsen af Husets Kjøkkenleilighed, det vilde dog være høist inhumant mod Armeens Officerer, der under Feltlivets Savn og Møjsommeligheder maae give Afkald paa mange tilvante Bequemmeligheder. Jeg maa ogsaa med den høitærede Krigsminister være enig i, at at den af Udvalget foreslaaede Bestemmelse snarere vil kunne fremkalde Conflictier med Qvarteerværterne end Bestemmelsen i Udkastet.

Formanden: Det forekommer mig dog ikke, at den ærede Ordfører tog Forslaget tilbage paa Comitæens Begne.

Ordføreren: Nei! Jeg yttrede kun, at saafremt det ikke maatte finde væsentlig Understøttelse her paa Thinget, vilde Udvalget være tilbøieligt til at tage det tilbage, i Betragtning af de af den høitærede Krigsminister og et andet æret Medlem anførte Grunde.

Funder: Jeg skal dog tillade mig at udhæve, at det dog ikke kan negtes, at det

paa den anden Side for de vedkommende Husmodre kan være forbundet med adskillig Uleilighed, at Officerernes Tjenere benytte deres Kjøkken- og Koge-Apparater, og det forekommer mig derfor ikke at være ønskeligt, at der fastsættes Noget herom, undtagen forsaavidt der maatte anlages at være tilstrækkelig Grund dertil. Det er muligt, at det ærede Udvalg ikke har været heldig i den Indskrænkning, som det har foreslaaet, da den rette Grændse maa skee ikke deri er bleven betegnet mellem de Tilfælde, hvor der kunde være Anledning til denne Bestemmelse, og de Tilfælde, hvor der ikke er nogen Anledning dertil. Jeg veed ikke, om det ikke vilde have været heldigere at skjælnes mellem de Steder, hvor Officererne kunne have Afgang til offentlige Bespisningssteder, og de Steder, hvor dette ikke er Tilfældet. Det vil navnlig i Kjøbstæderne være Tilfældet, at Officererne maae kunne erholde Mad paa offentlige Steder, og det synes mig derfor ikke, at der kan være nogen Anledning til en sliig Bestemmelse i Kjøbstæderne. Jeg har været fraværende og derfor ikke havt Leilighed til at yttre mig tidligere herom; det forekommer mig imidlertid, at hvis der blev givet et Tillæg, hvis der f. Ex., naar der staaer: „For den efter Ankomstdagen følgende Tid ere Værterne derimod“ etc., blev indfudt: „hvor intet offentligt Bespisningssted for Officererne gives“, eller noget Lignende, kunde det mulig være en hensigtsmæssig Indskrænkning i denne Bestemmelse. Jeg skal tage under nætere Overveielse, hvorvidt jeg maatte finde Anledning til, om muligt i Forening med flere, i denne Henseende at stille et Ændringsforslag til den næste Behandling.

Schytte: Det er ganske vist, som den ærede sidste Taler yttrede, at det kan være en Grue for Husmodrene at skulle tillade en saadan Afgang til Kjøkkenet; men som jeg under den foregaaende Behandling tillod mig